

[Rager.]

Steder gaar imod det, maa det jo være, fordi man til egen Fordel vil holde paa den nuværende Ordning; ellers havde man dog ikke nogen som helst Grund til at sætte sig imod det.

Jeg er ganske klar over, at den rent politiske Fordeling er i Orden, men det er den lokale Fordeling, det drejer sig om. Ordføreren kom da med det Argument: ja, men det vil være ubehageligt for nogle Partier, for de vil maaske faa valgt en eller to flere i København, men saa vil der være andre Steder i Landet, hvor de ingen faar valgt. Dertil maa jeg sige: vi skal da ikke lave en Valglov paa Grundlag af, hvad der passer Partierne, men paa Grundlag af, hvad der er retfærdigt over for hele Befolkningen. Det andet Argument er kynisk, det er ikke et Argument, der har Bærekraft; jeg vil i hvert Fald ganske bestemt afvise det.

Jeg henstiller nu, at vi gør det, som ganske vist ikke nær opfylder de Ønsker, som København med Rette har, men som ligger inden for Grænsen af det, hele Tinget var enigt om, dengang vi behandlede Valgloven i Tilknytning til Grundlovsændringen: at vi giver København de tre Mandater, der i Øjeblikket er ledige paa Torvet. Et saadant Ændringsforslag kan laves inden for et Tidsrum af nogle faa Minutter, saa der er ingen Undskyldning hverken med Hensyn til Tid, Uoverskuelighed, Konsekvenser eller noget som helst andet.

Oluf Pedersen: Den højtærede Minister gjorde Indvendinger imod, at jeg havde sagt, at Ministeren slet ikke havde noget sagligt Argument at anføre, og derefter gav Ministeren fortsat kun Begrundelsen med Hensyn til Tiden. Der er ikke af den højtærede Indenrigsminister fremsat eet eneste sagligt Argument imod mit Forslag.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard var fortsat — med sine, om jeg saa maa sige, tekniske Overdrivelser — Tilhænger af Princippet, men saa fortalte det ærede Medlem heroppefra, at et Parti kunde faa alle Mandaterne i hele Amtet. Det ærede Medlem ved da godt, at det er umuligt, for det vilde falde fuldkommen uden for Praksis. Det var det rene Fantasteri, saadan vilde det aldrig gaa til. . . . (*Bertel Dahlgaard:* Det ærede Medlems Udtalelse var altsaa forkert!) . . . Ja, Udtalelsen om, at et Parti vilde faa hele Amtet? Det vilde slet ikke gaa saadan til. Det vil altsaa sige, at man skulde have saa mange Stemmer overført, at det ligger helt uden for, hvad der er praktisk muligt. Bortset fra de smaa

Partier vilde det kun blive et Faatal af Tilfælde, hvor man vilde stemme paa Navnet, personligt. Vi kan jo prøve engang, saa vil det vise sig i Praksis, at jeg har Ret. Det var meget bedre end al denne Teori.

Det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen afviste mit Forslag, idet han sagde, at det, der gør den nuværende Valglov uretfærdig, er, at den kan føre til Misbrug. Det Argument kan det ærede Medlem ikke bruge; vort Forslags Vedtagelse vilde jo først og fremmest blive udnyttet af dem, der var forurettet, derom er der ingen Tvivl. Det vilde give udvidet Folkestyre, for saa vidt som det giver Vælgerne udvidet Adgang til at stemme personligt. Det lokker ingen, men det giver en Mulighed, som Vælgerne bør have.

Naar det ærede Medlem fortsat hævder, at det kræver en ekstra Tid til Opførelserne, maa jeg svare: ikke saa meget, at det betyder noget. Stemmerne skal kun tælles een Gang, der skal maaske være nogle flere Bunker, men det er i Virkeligheden det hele. Hvis det ærede Medlem regner efter, vil det ærede Medlem blive klar over, at saadan er det. Nu skal Materialet oven i Købet sendes ind til Indenrigsministeren efter det Lovforslag, der her foreligger, saa det betyder kun, at Stemmesedlerne skal deles op i flere Bunker derinde.

Til Slut vil jeg sige, at alle de Indvendinger, der er fremsat fra ærede Medlemmers Side, i Virkeligheden kun er Udtryk for det ene, at man er imod en Udvidelse af Retten til personlig Stemmeafgivning. Sig det saa bare rent ud, det vilde være mere rigtigt!

Indenrigsministeren (*Knud Kristensen*): Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen, at min Begrundelse for ikke at gaa ind paa hans Forslag ikke var den, at man ikke kunde skaffe Oplysninger om Konsekvenserne, men det var min Mening, at naar der ikke var Enighed om det, syntes jeg ikke, der var nogen Interesse for os i at gaa videre med Sagen.

Endelig nævnte det ærede Medlem — det var for Resten ikke i en Replik til mig, men jeg vil gerne svare paa den, at det har vist sig, at Venstre ved visse Lejligheder har faaet flere Mandater, end det havde Krav paa. Det tror jeg ikke er rigtigt. Jeg tror ikke, Venstre faar flere Mandater, end det i Henhold til Valgloven har Krav paa; at det ærede Medlem synes, det er for mange, er en Sag for sig, men det er jo ikke det, der betyder noget, og ikke det, der skal tages Hensyn til.

Det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen